

Chrámový sbor přijímá nové členy!

Hlásit se může každý, kdo má chuť zazpívat si v našem chrámovém sboru. Podmínkou je jen hudební sluch a hlas ... takže proč to jednou nezkusit? Hledáme především zájemce do sopránu a tenoru, ale rádi přivítáme i ostatní hlasy...

Účinkujeme většinou několikrát ročně, zejména o svátcích. Zkoušky se konají **obvykle v pondělí od 19 hodin** na faře.

Sbormistr Mgr. Pavel Polášek, tel. 602 441 064.

Chlapecký sbor Pueri Cantate

Přijímáme chlapce do 13-ti let. Bližší informace podá Miloslav Šimek, tel. 724 561 711. Bližší informace na internetové adrese pueri.info.

Modřanská farnost - kontakty**Úřední hodiny na faře**

Pondělí	9:00–12:00	14:00–17:00
Středa	9:00–12:00	14:00–17:00

Kontakt s knězem je možný také v kostele po bohoslužbách, případně i jindy podle možností a dohody.

Adresa fary: K dolům 5/31, 143 00 – Praha 4.

Tel. 242 410 672. Internetová adresa: www.modranskafarnost.cz

Číslo farního účtu: 191195305/0300

Farář: P. Jerzy Gapski

Mobil: 724 324 555; e-mail: gapski@centrum.cz

V případě nepřítomnosti duchovního správce též tel. 777 237 148.

PRAVIDELNÝ POŘAD BOHOSLUŽEB V MODŘANSKÉM KOSTELE

neděle	pondělí	úterý	středa	čtvrtek	pátek	sobota
8:00, 9:30 18:00	18:00	**8:00	18:00	**	18:00	*8:00

* **Sobotní mše svatá je sloužena latinsky, 2. a 4. sobotu v měsíci podle misálu z r. 1962.**

** **v době adventní je mše sv. v 6:00 (roráty)**

Zpravodaj vydává: Římskokatolická farnost u kostela Nanebevzetí Panny Marie, K dolům 5/31, 143 00 – Praha 4, IČ: 60437502, evidenční číslo: MK ČR E 17456.

5/2008

**ZPRAVODAJ
ŘÍMSKOKATOLICKÉ
FARNOSTI
MODŘANY**

**Doba
adventní
a
vánoční**

Vážení farníci,

nastává čas adventní, který je časem přípravy na příchod Ježíše Krista. Abychom lépe pochopili význam a smysl tohoto přípravného – adventního – období, přinášíme v tomto čísle článek, který pojednává i o historii adventu a jeho vývoji v dějinách církve.

Často se jako křesťané zamýšlíme nad tím, jak bychom měli v současném konzumním světě „správně“ slavit a vnímat čas vánoční. V této souvislosti bych vyzdvihl dva důležité aspekty, které neodmyslitelně doprovázejí narození Ježíše: radost a chudobu. Evangelista Jan to shrnuje ve svém prvním listě, kde popisuje: „...co jsme vlastníma očima viděli..., čeho jsme se

rukama dotýkali... je Slovo života. Neboť se zjevil Život. ... A to všechno se stalo proto, aby naše radost byla dokonalá.” (1 Jan 1,1-5) Ta radost nebyla jen pro Ježíšovy současníky, ale je to také naše radost: i dnes se stává Slovo života v našem každodenním životě viditelným a uchopitelným a naplňuje nás radostí v našem bližním, kterého máme milovat, na cestě kříže, v modlitbě a v Eucharistii.

Tajemství Vánoc je jistě tajemstvím chudoby a zchudnutí: Kristus, který byl bohatý, stal se pro nás chudým, aby nám byl roven. Z lásky k nám a především z lásky k těm nejchudším. Někdy hledáme složitá znamení, a snad i to je správné.

Ale k víře postačí i málo, když je srdce otevřené k vanutí Ducha, který nám vlévá jistotu a radost z víry, pocit uspokojení a plnosti. Jsme-li otevřeni pro milost, patříme ke skupině těch, kterým je dáno, aby hlásali základní pravdy, a ty nám umožňují „dotýkat se

rukama“ vtěleného Slova. Prožíváme pak, že i na tomto světě je možná dokonalá radost i navzdory všemu utrpení a bolestem, které musíme denně snášet.

S přáním milostiplných svátků

Váš otec Jerzy

Rorátní mše svaté

V době adventní konáme jako vždy v minulých letech rorátní mše svaté každé **úterý** a každý **čtvrtek od 6 hodin** ráno. Mše svaté v 8 hodin ráno budou během adventu pouze o sobotách a nedělích.

Úklid a vánoční výzdoba kostela

Úklid a vánoční výzdoba kostela se uskuteční **v úterý 23. prosince po ranní mši svaté**. Předem děkujeme všem ochotným pomocníkům!

Vzdělávání ve víře a katecheze pro starší mládež a dospělé

Ve středu po mši svaté na faře.
Vede pan katecheta Mgr. Robert Müller.

Je to vznešený úkol, který nám ukládá Církev, když říká se svatým Pavlem: „Vy jste moje milované děti, proto vás znovu bolestně rodím, dokud nenabudete podoby Kristovy“ (Gal 4,19).

Ale tak jako při svém prvním zjevení na tomto světě božský Spasitel se od počátku představil v podobě děťátka a žil mezi námi, než dospěl do plnosti věku, která byla nezbytná, aby splnil svou oběť, tak chce i v nás podstoupit tento vývoj. Nyní o Vánocích se rodí v duších a rozlévá na celou Církev milost svého narození, které bohužel ne všichni věřící jsou věrní. Jaká je tedy situace, v jaké se duše blíží k této nevýslovné slavnosti? Některé, a těch je bohužel menšina, žijí plně životem našeho Pána, který je v nich, a využívají každého okamžiku k rozmnožení tohoto života. Jiné, a těch je většina, jsou sice živé, ale jsou nemocné a malátné, netouží po pokroku božského života, protože jejich láska vychladla (Zj 2,4). Zbytek se netěší z života, ale nachází se ve smrti. Pro ty Kristus řekl: „Já jsem Život“ (Jan 14,6).

V adventě přichází Spasitel klepat na dveře všech duší, tu způsobem citelným, tu skrytě. Přichází prosit, abychom mu udělali místo, aby se v nás mohl narodit. Ale i když dům, o který prosí, je jeho, protože on ho zbudoval a zachovává, musí si stěžovat, že „do vlastního přišel, a svoji ho nepřijali“ (Jan 1,11), alespoň většina z nich. „Těm, kteří ho přijali, dal moc stát se dětmi Božími“ (Jan 1,12n). Připravujte se tedy, abyste spatřily, jak se ve vás zrodí krásnější, radostnější a silnější, než jak jste ho dosud znaly, připravte se, věrné duše, abyste si chránily tento vzácný poklad, abyste neměly jiný život než život od něho, jiné srdce, než jeho, jiné skutky než jeho. Naučte se sbírat ze slov svaté liturgie ta, která rozhojňují vaši lásku a která dojímají Srdce Ženicha. On se vrací s novou něžností. Udělejte místo nebeskému Dítěti, které chce ve vás růst. Ta chvíle je blízko: kéž se vaše srdce probudí, aby vás nepřekvapil ve spánku, až přijde, bděte a modlete se.

ona je Nevěsta, protože ji tvoří všechny duše, které jsou povolány k věčnému společenství. Jestliže stojí psáno, že Spasitel si získal svou Církev svou krví (Sk 20,28), pak o každém z nás platí to, co řekl svatý Pavel: „Kristus mě miloval a za mě se obětoval“ (Gal 2,20). Máme-li stejné určení, máme se společně vynasnažit v době adventní, abychom se plně zapojili do přípravy, kterou – jak vidíme – je naplněna Církev.

Modlitba

Především je naší povinností připojit se k světcům Starého zákona a úpěnlivě prosit Mesiáše a splácet dluh, který má celý lidský rod vůči Božímu milosrdenství. Abychom se oduševnili k naplnění této povinnosti, přenesme se v myšlenkách do oněch tisíciletí, která představují čtyři adventní týdny, a myslíme na ony temnoty, na ony hříchy všech generací, ve kterých se potácí svět. Kéž naše srdce pocítí živou vděčnost k tomu, který zachránil své stvoření před smrtí, který sestupuje, aby zblízka viděl naši bídu a náš hřích: Kéž naše srdce volá s pocitem úzkosti i důvěry

k Tomu, který chce zachránit dílo svých rukou, ale který také chce, aby člověk vroucně prosil o svou spásu. Kéž se naše touha a naše naděje projeví v horoucích modlitbách dávných proroků, jaké nám Církev v těchto dnech vkládá na rty. Připravme svá srdce v nejširší míře k pocitům, které tyto modlitby vyjadřují.

Obrácení

Když splníme tuto první povinnost, myslíme na to, co chce Spasitel svým příchodem způsobit v našem srdci: je to příchod plný sladkosti a tajemství a jeho důsledkem je, že přišel nejen proto, aby všeobecně navštívil své stádo, nýbrž aby projevil péči o každou jednotlivou ovci, i o tu, která se ztratila. Abychom pochopili toto nesmírné tajemství, myslíme na to, že nemůžeme být milí našemu nebeskému Otci, jestliže v nás nevidí Ježíše Krista, svého Syna, tohoto Spasitele plného dobroty, který chce přijít ke každému z nás, a jestliže se nechceme přetvořit v Něho, abychom už nežili my, ale On žil v nás. Cílem všeho křesťanství je proměnit člověka do podoby Ježíše Krista.

Pořad mší svatých o vánočních svátcích

Středa 24.12. 2008 - Štědrý den

8,00

16,00 pro rodiny s dětmi

24,00 půlnoční-Jakub Jan Ryba: Česká mše vánoční

Čtvrtek 25.12.2008 - Boží hod vánoční

8,00

9,30 pro rodiny s dětmi

18,00

Pátek 26.12. 2008 – Svátek sv. Štěpána

8,00

9,30 pro rodiny s dětmi

Sobota 27.12.2008 - Svátek sv. Jana Evangelisty

8,00

Neděle 28.12.2008 - Svátek Sv. Rodiny

8,00 mše sv. s obnovou manželského slibu

9.30 mše sv. s obnovou manželského slibu

18,00 mše sv. s obnovou manželského slibu

Středa 31.12.2008

18,00 děkovná mše svatá na závěr roku

Čtvrtek 1. 1. 2009 – slavnost Matky Boží, Panny Marie

Mše svaté na Nový rok budou podle nedělního pořadu.

Příprava na křest dospělých (katechumenát)

Příprava seznamuje dospělé zájemce se základy víry křesťanského života. Termín je oznamován v ohláškách.
Vede P. Jerzy Gapski.

Modlitební setkávání na faře pro maminky s malými dětmi

Setkání bude probíhat každý druhý pátek (nejbližší termíny 28. 11., 12. 12., 9. 1.). Na program je společná modlitba, popovídání, čtení evangelia z nadcházející neděle, zpívání s dětmi. Bližší informace podá paní Anna Stodolová (tel. 603 452 932).

Tříkrálová sbírka

Podobně jako v předchozích letech pořádá i letos Arcidiecézní charita Tříkrálovou veřejnou sbírku na své aktivity. Smyslem této sbírky je mj. upozornit nevěřící svět na existenci katolické charity a umožnit těm, kdo nechodí do kostela, aby na ni přispěli.

Věříme, že se i v naší živé farnosti najdou ochotní „králové“, kteří se do této akce zapojí. Vedoucí skupinky musí být dospělý, jeho dvoučlenný „královský“ doprovod mohou tvořit děti. Každá skupinka dostane potřebné pověření a zapečetěnou pokladničku. Pořádat veřejnou sbírku ve prospěch něčeho, co je otevřené všem, je spravedlivé. Vždyť služeb katolické církve – počínaje šatstvem a azylovými domy konče – nevyužívají zdaleka pouze věřící!

Zájemci a zájemkyně nechtě se přihlásí u otce Jerzyho nebo u paní Dany Hejhalové (tel. 604259951).

v onen den jí její Ženich navěky vloží na hlavu vítěznou korunu, ale její mateřské srdce trpí při pomýšlení na tolik jejích dětí, které budou postaveny po levici Soudce, budou zbaveny všech styků s vyvolenými a ocitnou se ve věčných temnotách, kde bude jen pláč a skřípání zubů. To je důvod, proč liturgie vybírá z Písma také ty úryvky, které jsou schopny probudit posvátnou bázeň u těch dětí, které by jinak usnuly v hříchu.

Liturgické formy

Toto je tedy trojí adventní příchod. Tomu odpovídají liturgické formy, které spočívají ve vhodných modlitbách a čteních vyjadřujících pocity, o kterých jsme hovořili. Oči věřících se naplňují vážností, která zaujala srdce Církve, oděné do barvy kajícínosti. To má uvést všechny do onoho očekávání, s jakým Izrael vyhlížel svého Mesiáše v žínici a popelu. V této kajícínosti se připravuje na Pánův druhý příchod, plný sladkosti a tajemství. Během adventu také Církev kromě svátků svatých vynechává andělský zpěv Gloria in excelsis Deo. Tento zpěv slyšela poprvé

v Betlémě nad jeslemi nebeského Dítěte. Andělské hlasy však ještě nezazněly, svatá Panna ještě neuložila své Dítě do jeslí, není ještě čas zpívat o slávě Boha na nebi a o pokoji lidem dobré vůle.

V tradičním ritu jako by se Církev bála přerušit modlitbu lidu, která nikdy není příliš dlouhá, neukončuje mešní liturgii slovy: *Ite, missa est*, nýbrž volí prosté zvolání: *Benedicamus Domino!* – Dobrořečme Pánu!

Adventní praxe

Bdělost

Svatá Církev, naše matka, tráví adventní čas ve slavnostní přípravě na trojí příchod Ježíše Krista. Podle vzoru moudrých panen drží lampu rozžatou pro příchod Ženicha. My, kteří jsme jejími dětmi a údy, máme mít účast na pocitech, které ji naplňují, a vzít si k srdci Spasitelova slova: „Mějte bedra přepásaná a vaše lampy ať hoří, abyste se podobali lidem, kteří čekají na svého pána“ (Lk 12,35). Neboť poslání Církve je i naše poslání. Každá duše je předmětem Božího milosrdenství a pozornosti jako samotná Církev. Ona je Božím chrámem, složeným z živých kamenů,

příchod své místo o Vánocích a nové zrození Božího Syna osvobozuje společenství věřících v tento den od otroctví, které na ně uvrhl nepřítel (kolekta slavnosti Narození). Církev během adventu prosí, aby ji navštívil ten, který je její Hlavou a Ženichem, aby ji navštívil v její hierarchii, v jejích údech, z nichž některé jsou živé a jiné mrtvé, ale mohou oživnout; a konečně i v těch, kteří nejsou členy jejího společenství, i v samotných nevěřících, aby se obrátili k pravému světlu, které září vstříc také jim. Výrazy, které používá liturgie, aby podnítila tento láskyplný a neviditelný příchod, jsou stejné, jakými prosí o příchod Vykupitele v těle; neboť když zvážíme příslušné okolnosti, je situace stále stejná. Nadarmo by přišel Vykupitel před dvěma tisíci lety, aby spasil lidský rod, kdyby se nevrátil znovu kvůli každému z nás a v každém okamžiku našeho života, aby přinesl a živil onen nadpřirozený život, jehož počátek vychází jen z něho a z jeho božského Ducha.

Třetí příchod

Ale tento každoroční příchod Ženicha Církvě nestačí. Aspiruje i na třetí příchod, který stráví všechny časné věci a otevře brány věčnosti. Přijala tato poslední slova Ženicha. „Hle, přijdu brzy“ (Zj 22,20) a odpovídá toužebně: „Přijď, Pane Ježíši!“ (tam.). Má naspěch, aby byla osvobozena od podmínek tohoto času, prosí se vzdechy o naplnění počtu vyvolených, aby viděla na nebeských oblacích znamení svého vysvobození a svého Ženicha. Až sem tedy sahá význam tužeb, které vložila do adventní liturgie. To je vysvětlení slov, která napsal milovaný učedník do svého proroctví: „Hle, Beránkova svatba, jeho Nevěsta se připravila“ (Zj 19,7).

Ale den příchodu Ženicha bude současně dnem hrůzy. Svatá Církev se často chvěje při pomyšlení na strašné propasti, před kterými stanou všichni lidé. Nazývá tento den „dnem hněvu“, jak to předpověděl David a Sibyla, kdy se svět promění v popel, den slz a hrůzy. Nikoliv proto, že by se sama o sebe bála, protože

Dějiny adventu

Dom Prosper Guéranger OSB, opat v Solesmes (1805-1875)

Adventem se v latinské církvi nazývá období určené pro přípravu věřících na slavení vánočních svátků, výročí narození Ježíše Krista. Tajemství této slavnosti nesporně zasluhovalo, aby bylo uctěno předehrou modlitby a pokání. Je však obtížné určit, kdy se tak poprvé stalo a kdy tato doba přípravy přijala jméno advent. Na adventní dobu se musíme dívat ze dvou hledisek: jako na čas přípravy na narození Spasitele úkony kajícnosti a jako souhrn církevních obřadů zaměřených k tomuto cíli. Již od 5. století se setkáváme s obyčejem konat zvláštní kázání, která měla připravit lid na slavení Vánoc. /.../ V roce 864 vydali biskupové prohlášení, ve kterém žádají, aby je v době postní a v době adventní panovník pod záminkou státních záležitostí nebo vojenského tažení neodvolával od jejich církví, protože v tu dobu mají jiné zvláštní úkoly, které musí plnit, především tato kázání. V jednom dokumentu, ve kterém jsou popisovány

adventní pobožnosti, je pasáž od sv. Řehoře Tourského, který mluví o tom, že sv. Perpetuus, jeden z jeho předchůdců... stanovil, aby se věřící postili třikrát týdně od sv. Martina až do Vánoc. Měl se tedy před vánočními svátky konat druhý čtyřicetidenní půst, i když s menší přísností. Také v devátém kánonu 1. koncilu v Manconě v roce 583 nacházíme nařízení, aby se držel půst od sv. Martina do Vánoc v pondělí, ve středu a v pátek a aby se bohoslužby slavily jako v postní době. Tento půst se lidově nazýval půst svatého Martina.

Doba tohoto postu, která se nejdříve upevňovala, až se stala svatým zákonem, se však potom krok za krokem zkracovala. Čtyřicet dnů od svatého Martina do Vánoc bylo zkráceno na čtyři týdny. /.../

Poté, co západní církev zkrátila adventní kajícnost na čtyři týdny, zmírnila samotný půst na půst zdrženlivosti.

Tento půst pak podle koncilů z 12. století se stal závazný jen pro klérus. /.../ Protože se pak tato praxe postupně vytrácela, papež Urban V. ve snaze, aby nakonec zcela nevymizela, zavázal v roce 1362 k postu újmy klérus na svém dvoře, ale nezmiňuje se o postu pro jiné kleriky ani laiky. Svatý Karel Boromejský se snažil probudit alespoň ducha původní adventní přípravy u milánských věřících. Nařídil farářům, aby vyzývali věřící ke zvláštním shromážděním alespoň o všech nedělích v adventě a v postě a v pastýřském listě věřícím doporučil, aby se postili v pondělí, ve středu a v pátek. V jeho stopách šel Benedikt XIV. ještě jako arcibiskup v Bologni a vyzýval věřící, aby v adventní době bojovali proti předsudku, že adventní půst se týká jen řeholních osob, a nikoliv věřících. Mluvil sice jen o postu zdrženlivosti, ale tvrdil, že je to bláhové a přímo skandální pochybovat o tom, že je součástí obyčejů a zákonů Církve vykonávat tyto praktiky, které připravují věřící na narození Ježíše Krista. Tyto vnější postní praktiky se postupně tak zmírňovaly,

že z nich nakonec nezbylo ani stopy, vyjma mnišských klášterů. /.../

Mystika adventu

Trojí příchod

Když jsme si tedy popsali charakteristiky, které odlišují adventní dobu od každé jiné doby, chceme proniknout do hloubky tajemství, kterým se Církev zabývá v této epoše, a nacházíme zde tajemství příchodu Ježíše Krista, který je současně jeden a trojí. Je jeden, protože je to vždy týž Boží Syn, který přichází; a je trojí, protože přichází v těch dobách trojím způsobem.

Jak říká svatý Bernard v V. řeči o adventu, „v prvním příchodu přichází v těle a v slabosti; v druhém přichází v duchu a v moci; ve třetím přichází ve slávě a v majestátu“.

To je tajemství adventu. Poslechněme si nyní výklad této trojí Kristovy návštěvy, jak nám ho podává Petr de Blois ve své třetí promluvě k adventu: „Jsou tři Pánovy příchody, první v těle, druhý v duši a třetí v soudu. První se uskutečnil v noci podle slov evangelia. Uprostřed noci se ozvalo volání: – Hle, přichází Ženich!

První příchod se již uskutečnil, protože Kristus byl k vidění na zemi, kde rozmlouval s lidmi. My se nyní nacházíme v jeho druhém příchodu: všichni budme v takovém stavu, aby k nám mohl přijít. On totiž řekl, že jestliže ho milujeme, přijde a učiní si u nás příbytek. Tento druhý příchod k nám je spojen s určitou nejistotou, neboť kdo jiný než Duch Svatý zná ty, kteří jsou Boží? Ty, které touha po věcech nebeských vyvádí z nich samých, vědí dobře, kdy přijde, ale nevědí, odkud přijde a kam půjde. Pokud jde o třetí příchod, je jisté, že k němu dojde. Zcela nejisté je, kdy to bude. Protože nic není tak jistého jako smrt a nic tak nejistého jako den smrti. V okamžiku, kdy se mluví o pokoji a jistotě, říká Mudrc, zjeví se nečekaně smrt jako porodní bolesti v lůně ženy, a nikdo nebude moci utéci. První příchod je tedy pokorný a skrytý, druhý tajemný a plný lásky, třetí bude zářivý a strašný. Při prvním příchodu soudili Krista lidé podle své nespravedlnosti; ve druhém příchodu je ospravedlňuje svou milostí; ve třetím bude soudit všechny se stejnou rovností: přijde jako

Anděl v prvním, jako Přítel plný něžnosti v druhém a jako Lev v třetím příchodu“ (De Adventu, Sermo III).

První příchod

Když je tomu tak, Církev během adventu očekává v slzách a s netrpělivostí návštěvu Krista Vykupitele v jeho prvním příchodu. Volí si k tomu horoucí výrazy proroků, ke kterým připojuje vlastní prosby. Vzdechy, s nimiž se obrací k Mesiáši, nejsou jen prostou připomínkou touhy starozákonního lidu: mají reálnou hodnotu, účinný vliv na velký akt velkodušnosti Otce, který nám dal svého Syna. Modlitby starozákonního lidu a spojené prosby křesťanské církve jsou přítomny v Božím sluchu od věčnosti; a právě proto, že je všechny vyslechl a vyslyšel, poslal nám ve svůj čas onu požehnanou rosou, ze které nám vzešel Spasitel.

Druhý příchod

Církev aspiruje také na druhý příchod, který následuje po prvním a který, jak jsme viděli, spočívá v tom, že jako Ženich navštěvuje svou Nevěstu. Každý rok má tento